ISSN 0132-4462.
№11 2010
ЛИСТОПАД

перець

Олександр МІХНУШЕВ (тема Михайла Прудника)

— Сіяти і молотити зараз не дуже вигідно, то Микола свого комбайна на маршрутне таксі переобладнав.

Усмішки з конверта

НА БАЗАРІ

— Бабусю, ваші яйця свіжі?

— Звичайно, свіжі! Щойно з магазину принесла.

ЯКА БУЛА

Чоловік повернувся з риболовлі.

— Як сьогодні улов? — питає жінка.

— Добре.

— А чому риба мерзла?

— Бо надворі мороз.

— А чого вона без голів і хвостів?

— Яка була, таку і взяв.

ЗАБЛУДИВСЯ

— Оксано, де твій Петро?

— Поїхав у ліс по дрова, і щось довго не чути.

— Може, заблудився?

— Все може бути.

— А коли поїхав?

— Два роки тому.

Надіслав Іван МАРТИШКО.
м. Мостиська на Львівщині.

НА РИБОЛОВЛІ

Гарно підпилий любитель зимової риболовлі вирішив піти порибалити. Знайшов замерзлий ставок і узявся ополонку продовбувати. Аж раптом звідкись — голос:

— Тут під льодом риби нема, ідіоте!

П'яний перелякано розглядається і питає:

— Господи, це ти говориш?

— Ні,— чується у відповідь. — Я сторож при хокейному полі.

РЕЗОННО

Відомий футболіст за дуже солідну винагороду перейшов із одного клубу до іншого. Журналісти допитуються:

— То вам будуть платити краще, ніж якомусь міністрові?

— Так. Але ж я і в футбол граю краще, ніж якийсь міністр.

Надіслав Леонід ОПАРА.
м. Київ.

Валерій ЧМИРЬОВ

Інформаційне А

ЧИ МОЖНА НАГРІТИ НЕБО?

У Запоріжжі, як і по всій Україні, осінь цього року видалася теплою. Комунальникам таке тільки на руку — це ж стільки палива можна зекономити! Але вони так і не скористалися милістю природи, посилаючись на те, що відключити тепло в опалювальних системах технічно неможливо. То ж весь цей час запоріжці, рятуючись од задухи, були змушені і вдень, і вночі відчиняти вікна та гріти небо.

НАС БАГАТО?

За прогнозами фахівців ООН кількість громадян України через сорок років становитиме лише 25 мільйонів. А Міністерство сім'ї і молоді підрахувало, що нас лише за останні п'ятнадцять років поменшало на 6 мільйонів. Тому тут уже зініціювали низку про-

ІРОНІЗМИ

◆ *Колишні п'ятирічки повертаються, але у вигляді виборів.*

◆ *Кажуть, свистати — бути без грошей. А от працівники державтоінспекції намагаються довести протилежне.*

◆ *Самими програмами село не відродиться.*

◆ *Чим частіше проводяться вибори, тим складніше робити обіцянки.*

◆ *Мрія жінки — бути мрією чоловіка.*

Василь МОМОТЮК.

Олексій КОХАН (тема Михайла Прудника)

— А чого ви не протестували, коли в місті ліквідували районні ради?

— Так гречки ж не давали...

грам, якими передбачено збільшення кількості спортивних майданчиків, льодових палаців, басейнів та інших спортивних об'єктів для фізичного розвитку молоді. Звичайно, добре буде якщо ці програми не залишаться програмами лише на папері. І ще: на жаль, самими спортивними об'єктами біді не зарадиш.

МІЛЬЙОН ЗА БАЗАР

Одеса. На промисловому ринку, відомому як «7-ий кілометр», група працівників міліції щомісячно збирала данину — від 100 до 500 доларів із кожного торгівця. А продавців тут понад 10 тисяч! То ж набігав кругленький мільйончик.

Генпрокуратура України, СБУ та Департамент внутрішньої безпеки припинили злочинну діяльність одеських міліціонерів. А начальника відділу міліції затримали при одержанні хабара в 12 тисяч доларів.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— За зловживання службовим становищем і розкрадання державних коштів у особливо великих розмірах підсудному Хапчуку пригрозити пальцем і звільнити його з-під варти в залі суду.

Володимир АДАМОВИЧ

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

У нашій пам'яті ще тепліє народна казка, в якій Дід і Баба не могли розбити яйце, знесене Курочкою Рябою. Поклали вони яєчко на лавку, а Мишка бігла, хвостиком зачепила — яєчко впало і розбилось. І не треба проводити журналістське розслідування — все прозоро: шкоду заподіяла Мишка, бо яйце ляпнуло за її активних дій.

Ось тоді Курочка Ряба твердо вирішила знести яйце золоте, аби хоч якось потішити безпорадних українських пенсіонерів.

Але то лише в казці. У реальному житті все набагато складніше. Нехай сучасна українська Курочка Ряба спробує нести яйця! Навіть золоті!

Приміром, відчула, що всередині щось зазолотилося — іди купи ліцензію на право нестися, подай заявку на участь у тендерній закупівлі гнізда, оприлюдни у ЗМІ заяву про наміри знести золоте яйце, візьми довідку в санепідемстанції, про те, що Півень не хворів на пташиний грип, переконай екологічну комісію, що знесене яйце не завдасть шкоди навколишньому середовищу, а вже коли поставиш біля гнізда вогнегасника, тоді можна йти за дозволом до пожежників і...

До реєстрації в податковій адміністрації справа може не дійти. Бо коли припустити, що кожному з відповідальних працівників названих служб треба буде дати по яйцю!.. Золотому, звичайно! Мабуть, Курочка не захоче бути несучкою. Якщо вже й закудкудаче над золотим яєчком, то десь аж у чужоземних краях. І нехай собі плачуть Дідусь і Бабця над розбитим яєчком. Курочку Рябу не повернути. А за погіршення добробуту пенсіонерів до відповідальності не притягнути ні Мишку, ні навіть Мишачого Хвостика.

Життя не завжди схоже на казку.

Анатолій ГОРБІВНЕНКО.

м. Черкаси.

Володимир СОЛОМАШЕНКО

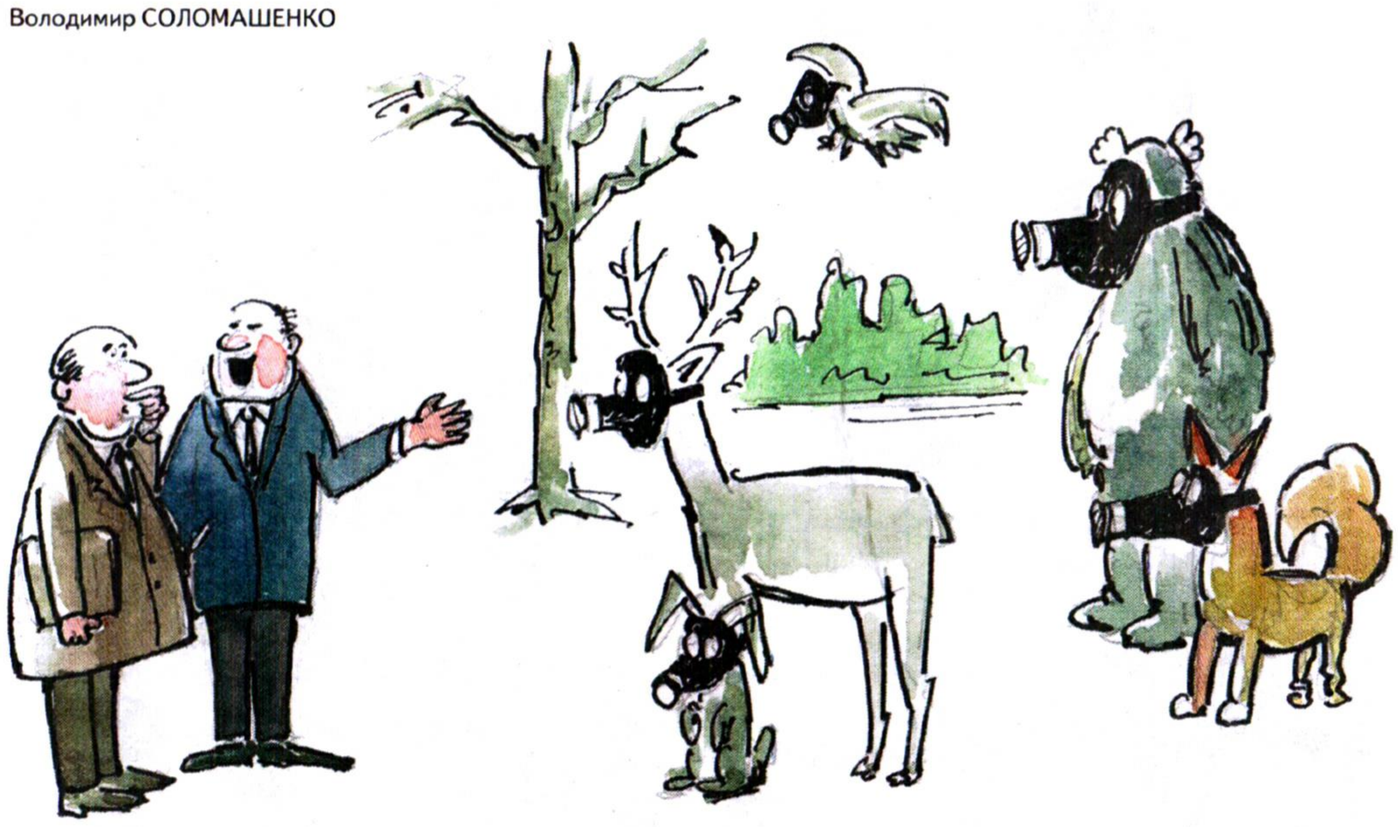

— У нас звірі вже пристосовані до навколишнього середовища.

УВАГА! УВАГА! УВАГА!

Закінчується осіння передплатна кампанія на 2011 рік!

Зайдіть на пошту або зверніться до листоноші і передплатіть «Перець» сьогодні! Не відкладайте цю справу на потім, і у вас наступного року буде багато веселих і радісних днів.

Передплатна вартість «Перця» на 2011 рік така:

на 12 місяців — 65 грн. 64 коп.
на 6 місяців — 32 грн. 82 коп.
на 3 місяці — 16 грн. 41 коп.

Індекс — 74393.

Будьте з «Перцем»!

У каталозі періодичних видань України на 2011 рік дивіться сторінку 146.

У роздріб журнал надходить в обмеженій кількості і коштує майже удвічі дорожче, ніж за передплатою.

Олег ГУЦОЛ

Тонка кишка

Ідучи через двір,
Стрів двірник двірника
І розмова у них
Зав'язалась така:
— Ти,— промовив один, —
Невелике цабе.
А якби возвели
У міністри тебе,
То чи впорався б ти?
Що ти скажеш мені?
Другий важко зітхнув
І сказав йому: — Ні...
Для міністра, браток,
В мене кишка тонка,
Бо в міністра, браток,
Знаєш, служба яка?
Делегацій, гостей!
Зустрічай та приймай,
Тим давай інтерв'ю,
Тим обіди давай.
За прийомом прийом,
За обідом обід...
А у мене, браток,
У желудку коліт.
І здоров'я моє
Розхиталося так,
Що не можу й коньяк
Навіть пить надурняк.

Прокурорська норма

Довжелезним коридором
Ходить дід Кузьма:
— Де ті двері, за якими
Прокурор прийма?
Добрі люди йому двері
Помогли знайти.
Там написано: «Приймаю
Від двох до п'яти».
Прочитав старий і дума:
— Приймать то прийма...
А що я дам, як у мене
Нічого нема?

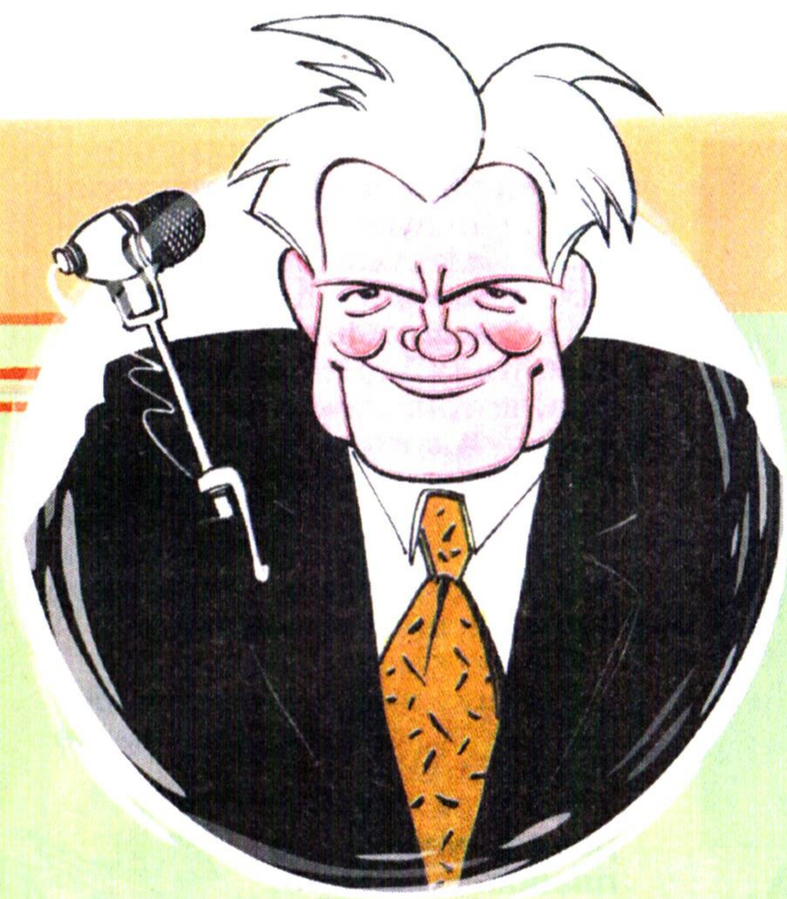

Павло Глазовий

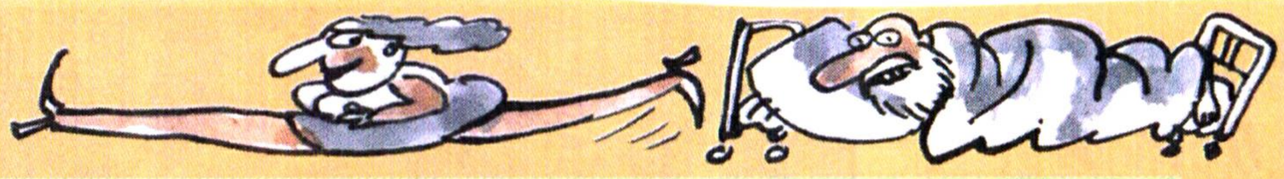

Нова жінка

Взимку з бабою своєю
Розлучився дід,
А улітку взяв молодшу
На сімнадцять літ.
Люди кажуть: — Баба ж з вами
Вік свій прожила.
То чого ж ви розлучились?
— Бо вона хропла.

Спить вночі і свище носом,
Виє, як труба.
— А нова дружина ваша
Не хропе хіба?
Дід бурчить: — Хіба ж я знаю,
Чи хропе нова,
Як вона вночі ніколи
Дома не бува.

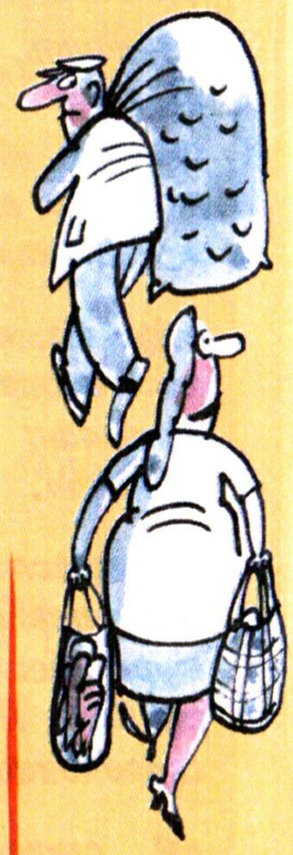

Страховка

— Поясніть,— суддя говорить,—
Просто й зрозуміло,
Як це так у вас до цурки
Все майно згоріло?
Потерпілий, щоб у суду
Викликать довір'я,
Став описувать докладно
Все своє подвір'я.
— Там,— говорить,— де сьогодні
Посадили свідка,
Був будинок дерев'яний,
А за ним повітка.
Там, на місці адвоката,
Саж стояв свинячий,
А на місці прокурора
Був рундук собачий.
А отам, де засідатель,
Чи лівіше, вроді,
Ми удобство дерев'яне
Мали на городі...
— Перестаньте, досить, годі —
Суддя мовив строго.
— Вибачаюсь,— потерпілий
Посміхнувсь до нього. —
Більше згадувать не буду
Нечисті тієї:
Ви ж однаково страховки
Не дасте за неї...

Старий знайомий

— Хто там, синку, в двері стукав?
— То якийсь дідок.
Зовсім лисий, у куфайці,
У руці ціпок.
Він говорить, що приїхав
Із села до нас.
Що ходив колись з тобою
У четвертий клас.
— Йди, скажи: немає татка.
То якесь брехло.
У четвертім нашім класі
Лисих не було.

Лєдача медицина

Бурчить старий Панько Дубина:
— Перевелася медицина...
Колись, іще в часи старі,
Ото були, брат, лікарі!
Узять хоч лікаря зубного.
Тепер ти сядеш біля нього,
А він обценьочки вийма,
Смикне — і зуба вже нема.
Раніш була не та робота!
Було сидиш, розкривши рота,
А лікар впре туди кулак
І тягне так, і тягне сяк...
По дві години зуба рвали.
Не даром гроші получали!

Слонячий раціон

Тихо бродить зоопарком
Сторож Филимон.
Там, де рядом розмістились
Бегемот і слон.
Над слоном висить табличка,
Що розповіда,
Скільки він продуктів різних
За добу з'їда:
Скільки сіна і картоплі,
Дерті, буряків,
Моркви, клюкви, солі, крейди,
Редьки й огірків.
Особливо дуже чітко
Виведено там,
Що з'їда він апельсинів
Десять кілограм.
І спитала Филимона
Дама молода:
— То він стільки апельсинів
За добу з'їда?
Ви повірите, це важко
Уявити нам.
Ну, невже він з'їсти може
Десять кілограм?
Сторож мовив:
— Слон до фруктів
Має сильну страсть.
Ого-го, він з'їсти може!
Та хто йому дасть?

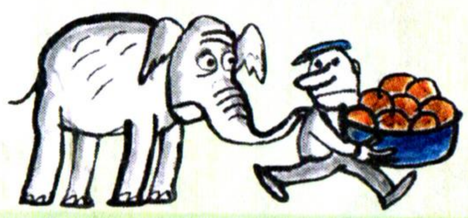

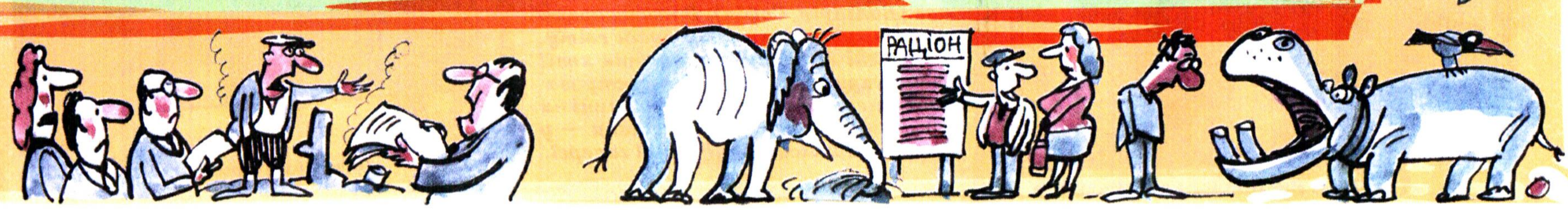

ПАРЛАМЕНТСЬКІ ПЕРЛИ

«Значить, все, що ми сьогодні обговорюємо, шановні керівники парламенту, ми обговорюємо щось трошки не те».

«Думаю, ні в кого рука не підніметься не підтримати цей законопроект».

«Більшості в українському парламенті культура абсолютно не потрібна, її перевели в скорочений варіант».

«Я, слухаючи обговорення, чув тільки від чиновників, що чиновники хочуть, щоб людей обкладати».

«Прошу вас залучатися до остаточного рішення».

«Що треба робити? Правильно, ми і тоді пропонували скасувати рішення про перше читання цього мотлоху».

Зібрав Микола БОСАК.

— А це, дітки, таткове зібрання світових шедеврів живопису...

— Ми тебе обрали головою!

Шановний пане директоре, ніколи не думала, що ваша фірма займається таким шахрайством. Я повірила вашій рекламі, в якій ви обіцяли допомогти самотній жінці і прислати чоловіка, котрий виконає всі її бажання. А кого ви мені прислали? Хіба ж це чоловік? Якийсь, м'яко кажучи, дивачок! Я це зрозуміла, щойно відчинила двері. Прийшов у святковому костюмі, ще й при краватці.

Я йому кажу:

— Нащо ви так вирядились? Знімайте костюм, він вам не знадобиться.

Так цей дурник роздягнувся до плавок. Добре, що в мене завалявся старий, із відірваним рукавом халат. Дала йому й кажу:

— Ну, тепер візьмемося за роботу!

— А навіщо тоді мені халат? — питає.

Ну, хіба ж це нормально?

— А як же тоді вам працювати на балконі? — питаю його.

— То ви хочете, щоб я працював на балконі? — чомусь здивувався він.

— Еге ж,— кажу. — От зараз дам вам фарбу, щітку, ганчірку, і будете фарбувати.

— То ви хочете фарбувати мене, чи мені фарбувати вас? — питає він.

— Жартуєте? — кажу. — Чи, може, вас у фірмі не вчили фарбувати?

А він мені:

— Я фарбувати вмію. Але одним дамам подобається, щоб розмальовували їх, а іншим — навпаки.

ЗНАЙ НАШИХ!

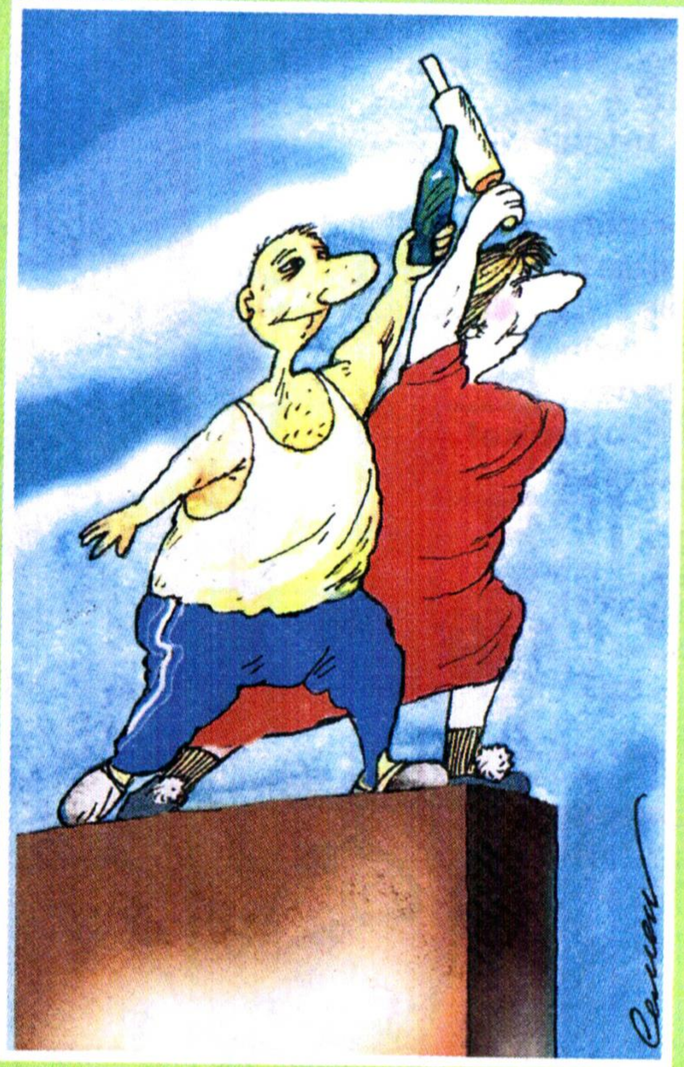

Автошарж.

Наш карикатурист з м. Бердянська Сергій СЕМЕНДЯЄВ зайняв перше місце на міжнародному конкурсі карикатур «Місто, без якого не можемо» (Болгарія, Софія). В ньому брали участь художники із 50 країн світу. Збільшені до розміру плакатів копії робіт карикатуристів демонструвалися в центрі болгарської столиці на «Мосту закоханих», а оригінали — у Софіївській міській художній галереї.

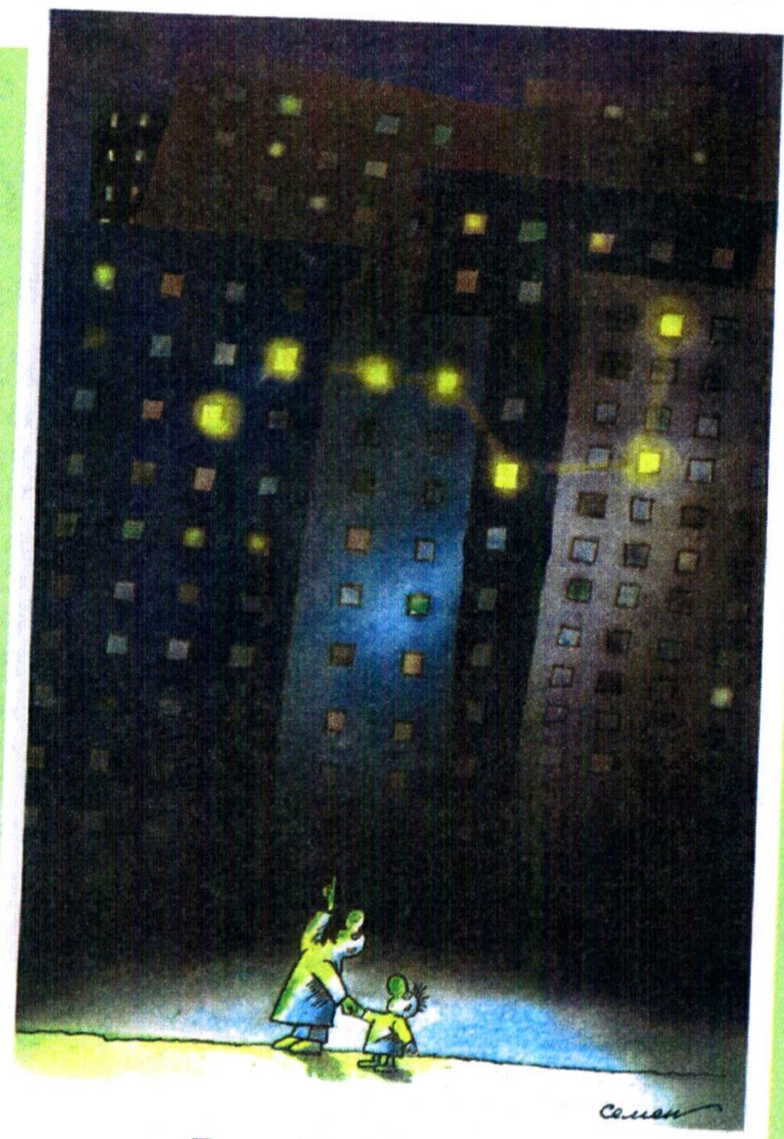

Перше місце (Софія, Болгарія).

ЧОЛОВІК ЗА ВИКЛИКОМ

ГУМОРЕСКА

Бачу я, що в нього з головою щось не в порядку. Значить, балкона мені не пофарбує. То й кажу йому:

— Думаю, що на балконі з вас не буде толку. Тоді беріть ось мотузку і йдіть у двір.

— А чого це так? — питає.

— Як то — «чого»? Натягніть мотузку, а я винесу простирадла й прищепки.

— А нащо прищепки? — знову питає і дивиться на мене, як баран на нові ворота.

— То хіба ж вам незрозуміло, для чого?

— Про простирадла — зрозуміло,— каже. — А прищепки нащо?

Ну, хіба ж не дурень? Аж розсердилась я. Ну ніякого толку з нього нема.

Сама повісила простирадла. На балконі. А йому кажу:

— Допоможіть мені зняти килим над канапою і винесіть його у двір. А я зараз вийду з вибивачкою.

— І ви таки хочете займатися цим у дворі? — чогось питає він.

— А де ж іще?

— А якщо сусіди побачать? — каже він.

— Сусіди самі це роблять майже щотижня,— кажу йому.

— То невже всі ваші сусіди збоченці? — ніби перелякався він.

Тут уже в мене зовсім терпець урвався:

— Зараз же виносьте килим, а то поскаржуся вашому шефу!

Послухався, виніс. І простелив під парканом.

Ну, хіба ж не божевільний?

— Що це ви зробили? — питаю.

— Постелив,— каже.

— І як же тепер вибивати? — знову розсердилася я.

— Так, щоб не дуже боліло,— каже. І повертається до мене спиною.

Тут я уже не втрималася і з усієї сили вперіщила його вибивачкою нижче попереку. А він як заверещить, як побіжить! І то ж у моєму старому халаті!

Я ще ніколи не бачила, щоб чоловіки та швидко бігали.

Довелося, як завжди, прохати сусіда про допомогу. Він мені і килим вибив, і балкон пофарбував. І всього — за пляшку горілки.

То навіщо ж я вашій фірмі гроші платила? Щоб ви мені отаких переляканих дурнів присилали? Вимагаю, щоб ви негайно повернули мої гроші. І халат! Бо фірмі, яка отак безсовісно обманює довірливих одиноких жінок, я нічого дарувати не збираюся. Навіть старого халата з одірваним рукавом.

І вже ніколи не повірю жодному чоловікові за викликом!

Тетяна-Таїна БРАТЧЕНКО.

м. Біла Церква.

— Як-то несправедливо?! Усе, волику, залежить від посади, яку ти займав, а не від роботи, яку виконував.

СЛОВНИЧОК-ЖАРТІВНИЧОК

ЛИМОНКА — *мільйонерка.*
ЛІЗИНГ — *плазування.*
МІТИНГ — *позначка.*
КРІПАК — *первак.*
ВИХИЛЯСИ — *запої.*
ЗДОРОВИЛО — *вітальне слово.*
САМІТНИК — *учасник саміту.*
КУМИР — *хрестини.*
ГОРИЩЕ — *дуже висока посада.*
ГАРНІР — *нарцис.*
КРУТЬ-ВЕРТЬ — *спінінг.*

Флоріан БОДНАР.

м. Чернівці.

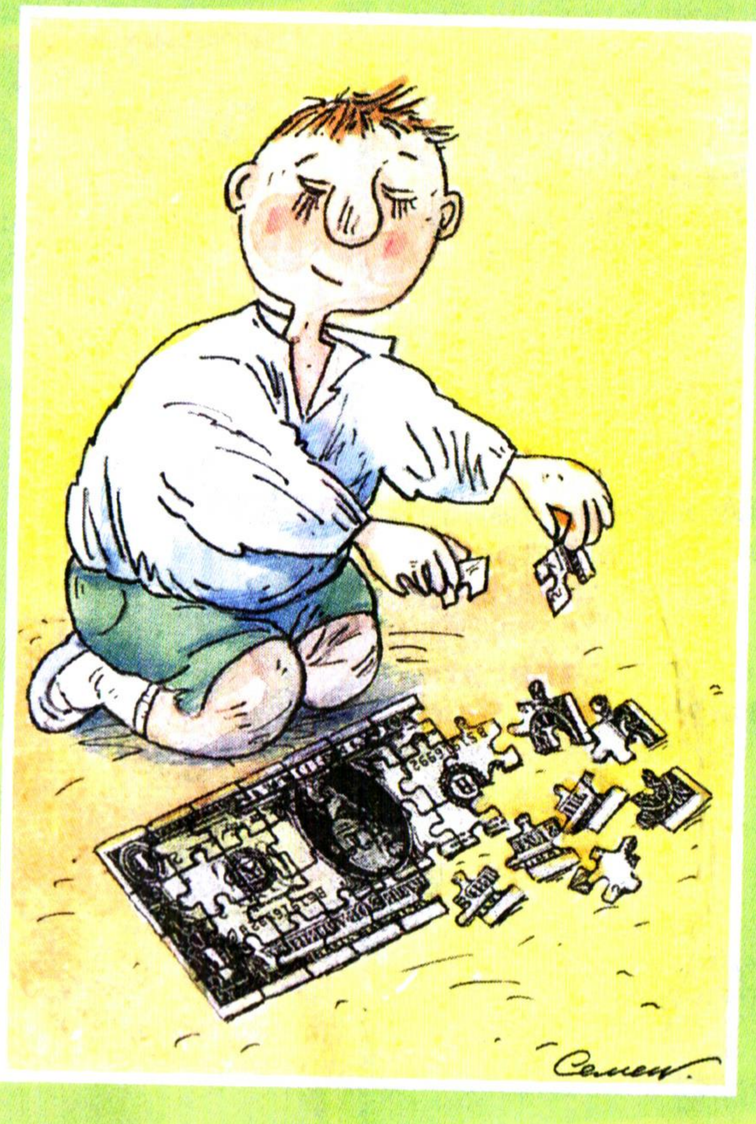

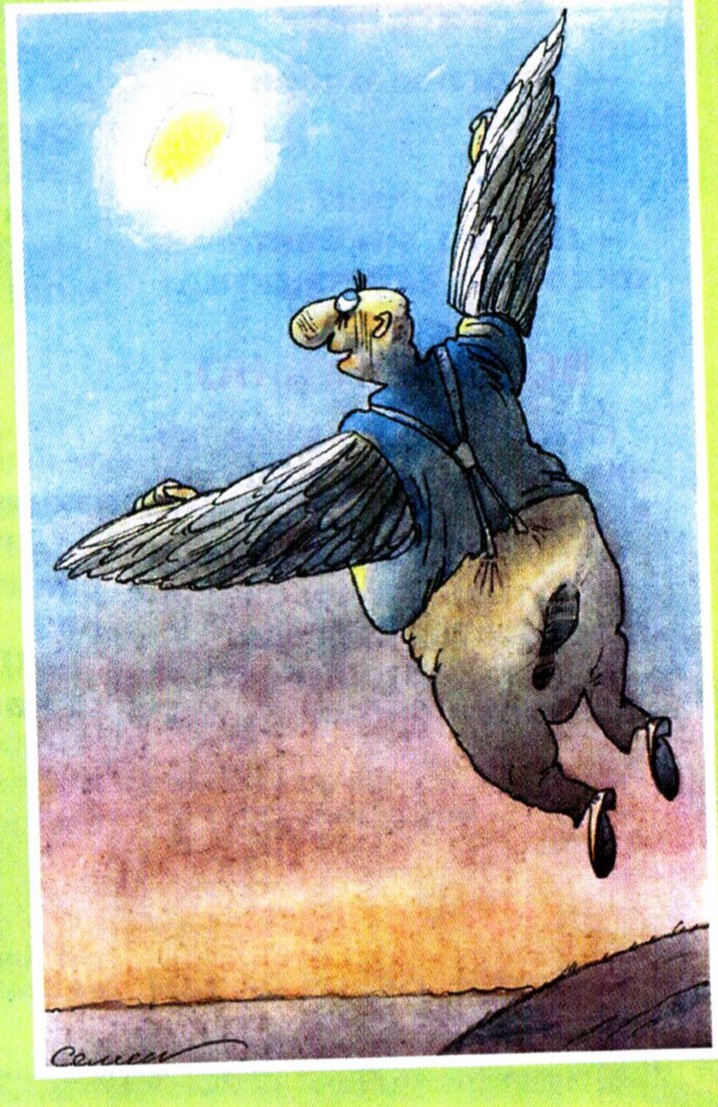

Вінегрет із перцем

Анатолій ГАЙНО

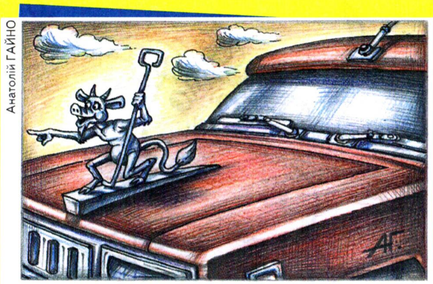

Василь ФЛЬОРКО

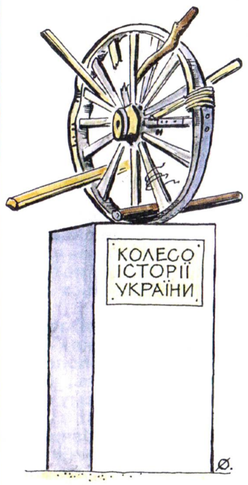

Анатолій ГАЙНО

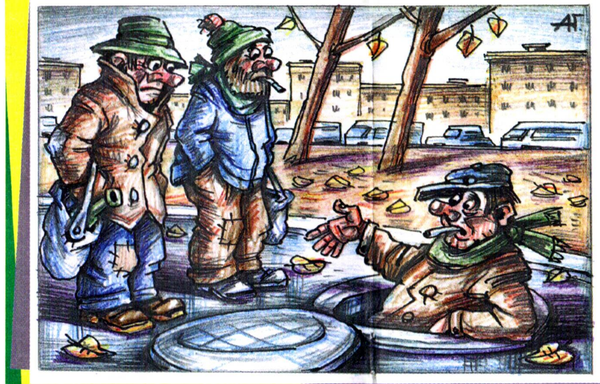

— Пора, хлопці, на зимові квартири...

Іван САВЛЮК

Анатолій ВАСИЛЕНКО

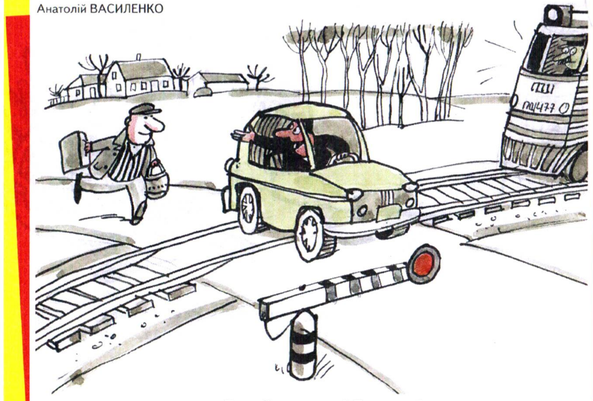

— Давай швидше! Я чекаю!

Анатолій ГАЙНО

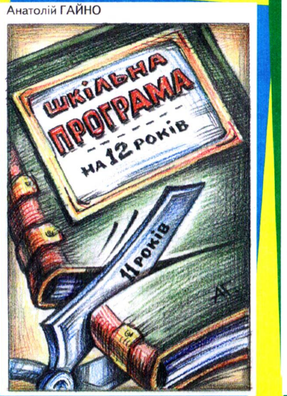

Олег СМАЛЬ

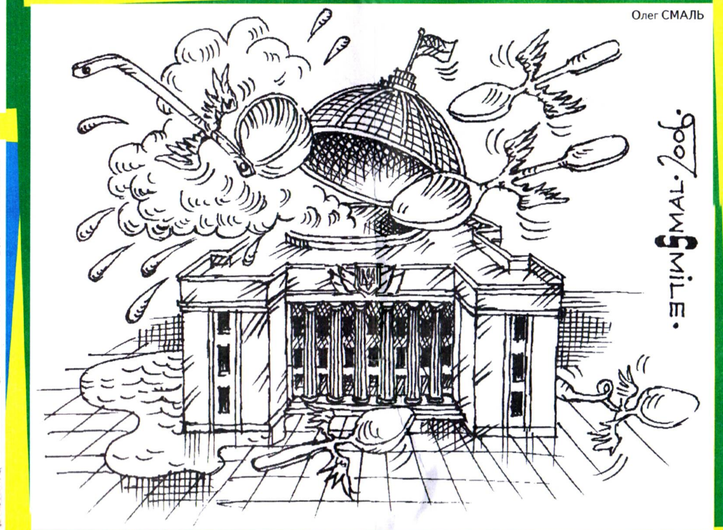

Валерій КОНОНЕНКО

Володимир АДАМОВИЧ

Народні усмішки

ЧОГО КРИЧАВ

— Миколо Михайловичу, чого це у вас учора ввечері в курнику півень так голосно кричав?

— Та то я його на зимовий час переводив.

Почув і записав Павло ГРУЗЬКИЙ.
м. Тростянець Сумської області.

ГІРШИЙ УРОЖАЙ

Приїздить вранці чоловік на дачну ділянку, а там незнайомі здоровані копають його картоплю.

— Ну як, хлопці, урожай? — приязно запитав він, аби не розгнівати амбалів.

— Гірший, ніж минулого року,— буркнув один із них.

— Сам бачу, що буде гірший,— зітхнув чоловік.

ДИВИНА

— Нічого не можу зрозуміти в нашій банківській системі...

— Що ти маєш на увазі?

— Надувають нас, а лопаються банки.

Почув і записав Григорій ЧЕРНИШЕНКО.
смт Роздольне, Крим.

ПРОБЛЕМА

Японську машину купив. Останнє слово техніки. Коробка передач, гальма умикаються силою думки...

— Ну і як?

— Та ось ніяк із ручника знятися не можу.

Почув і записав Олег РІПИН.
м. Дунаївці Хмельницької області.

СУЧАСНИЙ ГУМОР

— Дідусю, почув сьогодні дуже смішний анекдот,— хвалиться онук.

— Розкажи.

— Не можу, бо я ще маленький.

Почув і записав Тимофій АНДРОСОВ.
смт Компаніївка на Кіровоградщині.

Валерій ЧМИРЬОВ

— Вашу справу розглянемо після різдвяних колядок...

Народні усмішки

ПОДАТКОВИЙ КОДЕКС

— Про податковий кодекс чув?

— Та чув.

— І шо думаєш?

— Думаю, як «Бентлі» на свого кота переписати...

ВСЕ ПРАВИЛЬНО

«Я сліпа, безмозгла курка на своїй «Мазді» повернула, матері твоїй ковінька, туди, куди захотіла і створила дорожньо-транспортну пригоду.

Зі слів автоінспектора записала вірно...»

Почув і записав Володимир СУГЕРЕЙ.
м. Київ.

НОРМАЛЬНО

— Привіт, сусіде! Як там ваш малюк?

— Набирає вагу. Все у нього... тьху... тьху... нормально. А ось нам без діда і баби важко. Вночі не досипаємо. Почуваємося неважненько.

— А як там Оксана?

— Оксана це я. А Максимові ще гірше.

МІННЕ ПОЛЕ

Йде військове навчання. Генерал дивиться в бінокль і питає полковника:

— Що це у вас твориться на мінному полі? Якісь крики, феєрверки, чорт побери! Що ви там таке святкуєте?

Почув і записав Володимир БУЗУЛУК.
смт Кринички на Дніпропетровщині.

Георгій МАЙОРЕНКО

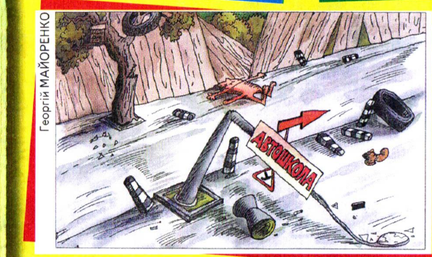

Валерій ЧМИРЬОВ

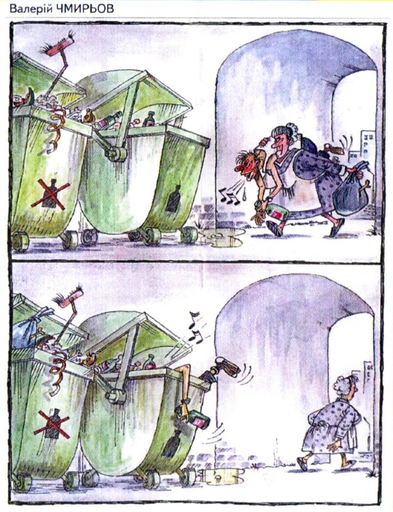

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— А Пилип з Іваном казали, що як поставлять високі паркани, то їхні дружини не будуть сваритись...

Віктор ПОПОВ

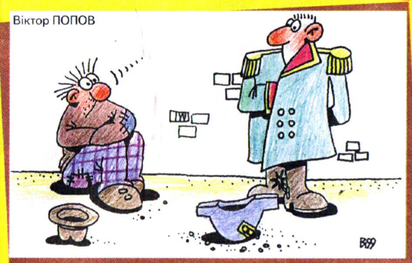

Олександр БАЗИЛЕВИЧ

Вінегрет із перцем

ОПИСКИ САМОПИСКИ

ДИНЬОЗАВРИ.

ГАВТОІНСПЕКЦІЯ.

Василь МОМОТЮК.
с. Росошани
Чернівецької обл.

●

КОРОТКО МАЖУЧИ.

РОЗВИНУТЕ ВОВЧАРСТВО.

Анатолій ОБРИНЬБА.
с. Тури
Полтавської обл.

Володимир АДАМОВИЧ

Нарешті й мені поталанило. Нарешті й на мою вулицю прийшло свято. Ніхто більше з мене не кепкуватиме, ніхто про мене анекдотів не складатиме. Бо був дожився до того, що хоч із села втікай. Хто нічого не вполював та ще й скупався в багнюці? Петро Клешня. Кому на полювання дружина замість ста грамів налляла сироватки? Петрові Клешні. Хто замість зайця вцілив по ногах свою собаку? Знову ж таки Петро Клешня. Все я та я.

А оце всім доказав, на що я здатний. Уполював крижня, як підсвинка. Як бебехнувся він на землю, то аж загуло.

О, ЯК НЕГАРНО ЗБОКУ!

Як тільки на корчму «Зайдіть!»
Я гляну правим оком,—
Дружина мало не кричить:
— О, як негарно збоку!

Як тільки на пругке дівча
Я гляну лівим оком,—
Вже не жона, а всі кричать:
— О, як негарно збоку!

І вправо вже мені не час,
І вліво вже ні кроку...
Ходитиму завжди анфас,
Щоб не дивились збоку!

ЗНАЮТЬ ЧОМУ

Ніхто не йшов би на оте турне,
Ніхто не млів би: «Вибери мене»,
Якби світила там одна зарплата...
Це добре розуміє вже й дурне.

ВИБОРИ

На білого коня вам не терпиться,
Обсерваторна верхатура сниться,
Солодкі зерна сієте ви всі,
А проростає з них лише гірчиця...

ЯК ТУДИ ПОТРАПИВ ЕНШТЕЙН?

Джерелом натхнення для моєї гумористичної і сатиричної творчості дуже часто стають банальні бігборди при битих (розбитих!) дорогах. Недавно побачив високо підняту на полотні вагітну жінку і напис: «Збережи! Можливо, там Енштейн».

О рекламні штучки! Що не день —
То зриває сміх шнурок бікфордів:
«Збережи! Можливо, там Енштейн!» —
«Завагітнів» напис на бігборді.

З животом, у всій своїй красі
Жінка, а під нею хтось нашкрябав:
«Видно добре: місяців із сім...
Тільки як Енштейн туди потрапив!?»

НУЛІ

Сприймають речі на оцій землі
По-різному великі і малі:
Нулі втішають лише мільйонерів
І не втішають жебраків нулі.

ЛОТО

Кульки сині і червоні
В завірюсі лохотрону,
І на кожній кульці
По великій дульці.

СУЧАСНІ ПИСЬМЕННИКИ

Болюче слово в стиснутих вустах...
Отак ми творим, живемо отак:
З пера зробити плуга іще можна,
З пера зробити ложку — аніяк!

Михайло ПАСІЧНИК.
смт Гришківці
Бердичівського району
Житомирської області.

Юрій КОСОБУКІН

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

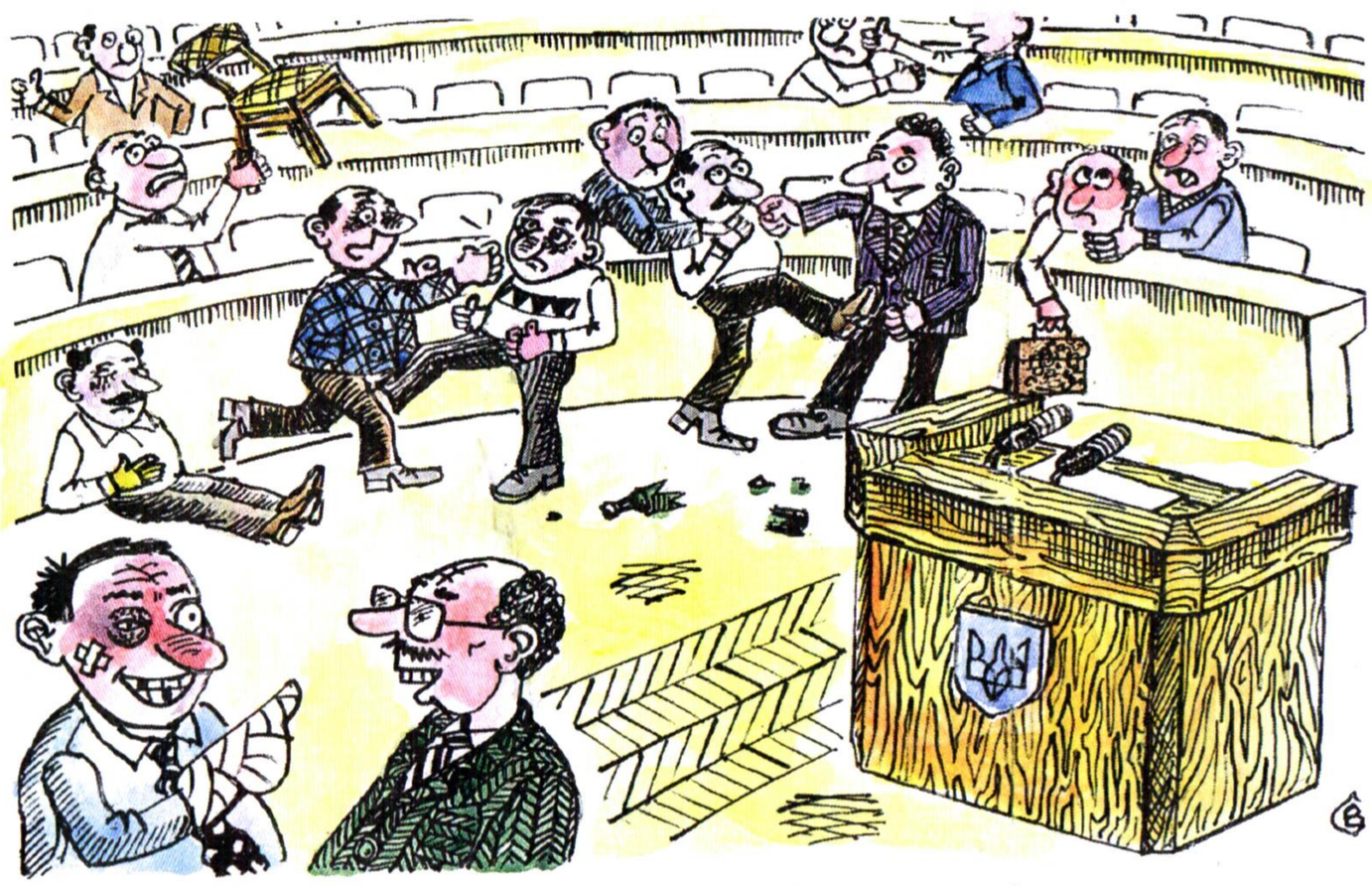

— Ох і врізав я тому носатому, аж палець зламав!
— От дурень! Це ж новообраний депутат, член нашої фракції.

НЕСПРАВЕДЛИВІСТЬ

ГУМОРЕСКА

Ото готує його жінка, а я собі лежу на дивані і мрію.

Ось зараз прийде сусідка Василина Пасічник і запитає дружину:

— Де це взяли отакого крижня?

А дружина:

—Це Петро Петрович приніс.

— Ти бач! — здивується Василина. — І де такого він вишукав?

— Біля пшениці на Макаровій долині,— скаже жінка. — Він знає, де шукати, не перший раз.

— Молодець, Петро Петрович,— похвалить Василина. — Такого крижня в нашому селі ще ніхто не приносив.

Я відчуваю, як мої м'язи наливаються силою, і я починаю виростати зі своїх 152 сантиметрів. Реклама забезпечена.

Аби про крижня дізналася Василина, то через п'ять хвилин знатиме все село.

А вона он і справді йде. Зараз обов'язково запитає про дичину, бо так пахне, що не можна влежати. Ось Василина вже на кухні. За плечима в мене з'являються крила.

— Що це ви готуєте? — запитує Василина.

— Та ось Петька купив на базарі качення,— байдуже каже жінка.

У мене за плечима згорнулися крила. Я знову став зменшуватися до своїх 152 сантиметрів.

Борис ПОЛІЩУК.

Данило КУЗНЄЦОВ

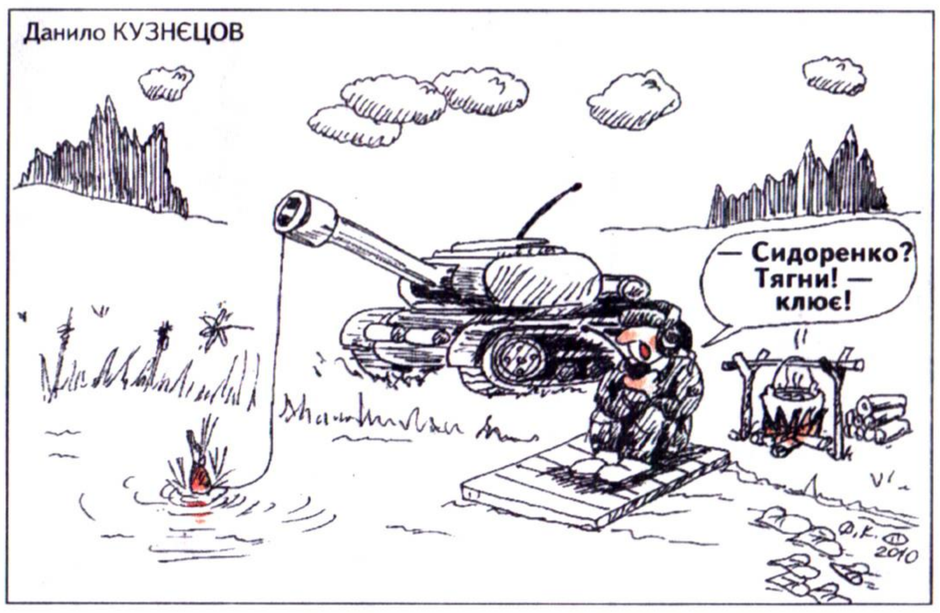

Сергій ФЕДЬКО

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

Думки Олеся ВОЛІ

Коли у чоловіка минає молодість, він із подивом відкриває для себе, що можна жити і не зраджуючи дружині.

Найдовше існують ті партії, які ні за що не відповідають.

Пам'ятники необхідні нащадкам, а не тим, хто їх заслужив.

Не слухайте, що про вас каже юрба, – слухайте, що кажуть ваші вороги.

Брехливої молитви Бог не чує.

Бути вільними вчіться у дітей.

Найлегше керувати людьми, коли у них немає грошей.

Валерій ЧМИРЬОВ

— Тату, припини дурити мене своїм щоденником! Я ж знаю, що ти вчився за п'ятибальною системою...

Анатолій ГАЙНО

— Цікаво, чи надовго він тут заліг?..

Сторінка для дітей

ДАРИНЧИНЕ ГОРЕ

Дівчинка Даринка
Гарна, як картинка,
Має маму й тата,
Й подружок багато.

Дівчинка Даринка
Витира сльозинки.
— Чому плачеш гірко?
— Бо нема мобілки!

Григорій ПАЛІЙ.

РОЗМИНКА

— Прокидайся на зарядку! —
Ранком будить доню татко.
Віта стогне, крекче, оха —
«Розминається» потроху.

Галина ВОВЧЕНКО.

СУЧАСНЕ БАЖАННЯ

П'ятирічний Ігор плаче,
Ніжками тупоче:
— Що коляска ця дитяча?
Я «Тойоту» хочу!

Володимир ПЛЮВАКО.

ЖМЕНЬКА СМІШИНОК

ПЕРЕКЛИЧКА

— Хто сьогодні черговий, прошу підняти руку.

— Ну я,— поважно сказав Сидоренко, піднімаючи руку.

— Тоді скажи, Сидоренко, хто відсутній на уроці.

Сидоренко підвівся, повернувся до класу й промовив:

— Чули, що сказала Ганна Іванівна? Тих кого сьогодні немає в класі, прошу підняти руки.

ХТО ВІД КОГО ПОХОДИТЬ?

— Ганно Іванівно, це правда, що людина походить від мавпи?

— Правда, Сидоренко. Тільки учительок це не стосується.

ТАКА ІСТОРІЯ

— Скажи, Сидоренко, ким і коли засноване місто Київ?

— Не пригадую, Ганно Іванівно. Це було так давно — я тоді, здається, урок пропустив...

ПРО ДРУГА

— А що б ти, Сидоренко, міг розповісти хорошого про свого найкращого друга Прокопенка?

— Ну, що таке хороше я можу про нього сказати? Мій найкращий друг Прокопенко більший за мене, сильніший за мене і дає мені списувати.

Гриць ГАЙОВИЙ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

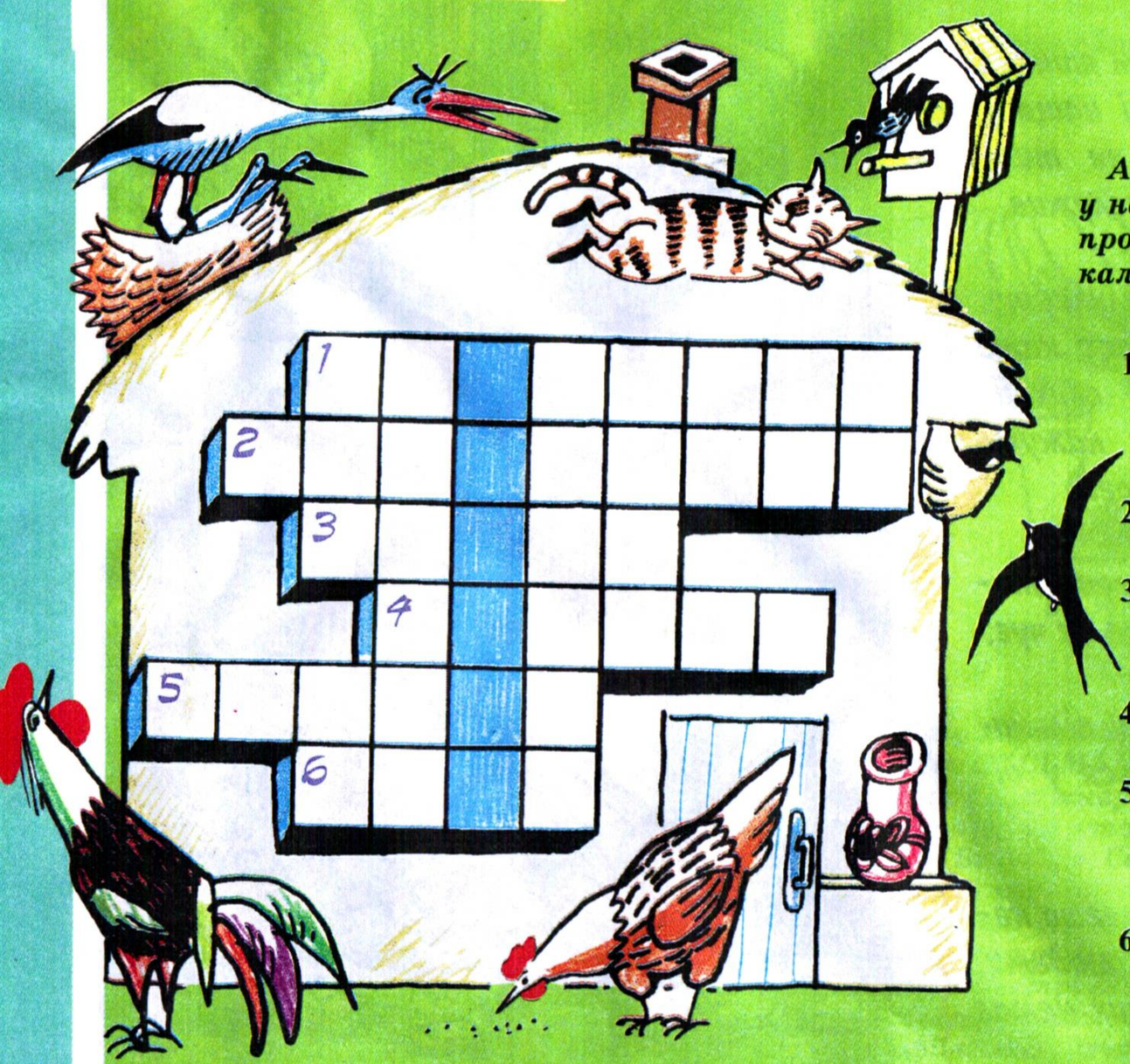

Кросворд «Чекайте гостей»

А чи знаєте ви, яка пташка у нас гостей кличе? Її назву ви прочитаєте у виділеній вертикалі, коли розгадаєте кросворд.

1. Швидко скрізь цей птах літає,
безліч мошок поїдає,
за вікном гніздо будує,
тільки в нас він не зимує.
2. Маленький, сіренький,
по гаях літає, уночі співає.
3. У нашої панночки по сімсот
сорочок, а як вітер повіє,
то і тіло видно.
4. Котрий птах ніколи собі гнізда
не робить?
5. Які ноги заввишки,
такий ніс завдовжки,
хату на хаті має,
жабам рахунок знає.
6. У садочкові над тином
я зробив йому хатину,
він навколо обдивився,
засміявсь і оселився.

Броніслав ЖУКОВСЬКИЙ

— Професор консерваторії?..
А що консервуєш?

«Коли у вас є хребет — приходьте до нас і ви станете винятковим».

(Вивіска у лікарні).

«Пацієнти без петлі не приймаються».

(Об'ява в роздягальні поліклініки).

«Зайдіть, хто череп залишив».

(Оголошення на дверях рентгенкабінету).

Надіслала Тетяна БУКРЕЄВА.
м. Київ.

Микола КАПУСТА

— Шановна, скористайтеся послугами нашої фірми «Захист покупців».

Володимир СОЛОМАШЕНКО

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

— Це наш постійний клієнт.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Скажіть, ви щось бачили?
— Та тут нічого було дивитися. Он учора по телевізору стрілянину показували... Ото клас!..

Анатолій ГАЙНО

— Бачу, ти скоро станеш багатою вдовою!
— Знаю! А скажи, мене за це не посадять?

СМІШИНКИ

СПОСТЕРЕЖЛИВІСТЬ

За певну грошову винагороду кількоро пацієнтів погодилися, щоб на них випробували нові ліки. Через тиждень один із них питає лікаря:

— А нащо ви ліки змінили?

— Чого це ви думаєте, що ми їх змінили?

—Бо досі усі ті пігулки у клозеті тонули, а нині, дивлюся, плавають.

ТУРБОТЛИВИЙ ЗЯТЬ

Гостювання закінчилося...

— Сподіваюся, що не запізнюся на поїзд,— каже теща, виходячи з дому.

— Ні, ні, не запізнитеся, бабусю,— заспокоює її внук,— тато перекрутив стрілки на годину вперед.

ЧИ ДАВНО...

На розі вулиці сидить жебрак. Перед ним — шапка, на грудях — табличка із написом: «Глухонімий».

Неуважливий професор, проходячи мимо, кидає монету в шапку жебрака і питає:

— Ви давно глухонімий?

— Од народження.

ДОПИТЛИВІСТЬ

Батько напучує свого малолітнього нащадка:

— Коли я був таким малим, як оце ти, то ніколи не брехав, синку.

— А коли почали, тату?

Надіслала Вікторія ПРОКОПЕНКО.
м. Київ.

Красномовець

Чикагський журналіст, приїхавши у Вашингтон, уперше побував на засіданні американського конгресу.

— Неймовірно! — розказує він після повернення приятелеві. — Якийсь конгресмен говорив із трибуни цілих вісім годин!

— Про що?

— Так і не сказав...

Слухняність

Лорд Уінстон ділиться своїми враженнями од поїздки в Італію:

— Найбільше враження на мене справили тамтешні стосунки між дітьми та батьками. Найважливіше в них — слухняність. Я не знаю іншої країни, де батьки так би слухалися своїх дітей.

Якого саме...

Шотландець звертається до власника конюшні:

— Можна у вас за помірну плату взяти коня для прогулянки верхи?

— Можна. Якого ви хотіли б — спокійного, норовистого, прудкого?

— Довгого.

— Як це розуміти? Як то — «довгого»?

— Бо нас восьмеро.

Не занудьтуєш...

Будучи на екскурсії в горах, Браун угледів на полонині вівчаря, що пас овець. Підійшов до нього і питає:

— Певно, дуже нудно отак одному сидіти тут цілий день, нічого не роблячи?

— Та ні! — махнув рукою вівчар. — Тут постійно вештаються якісь нероби і пристають з ідіотськими запитаннями.

— Тобі вже не холодно, любий?

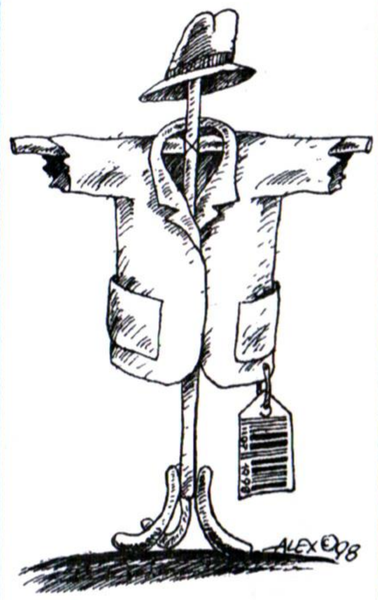

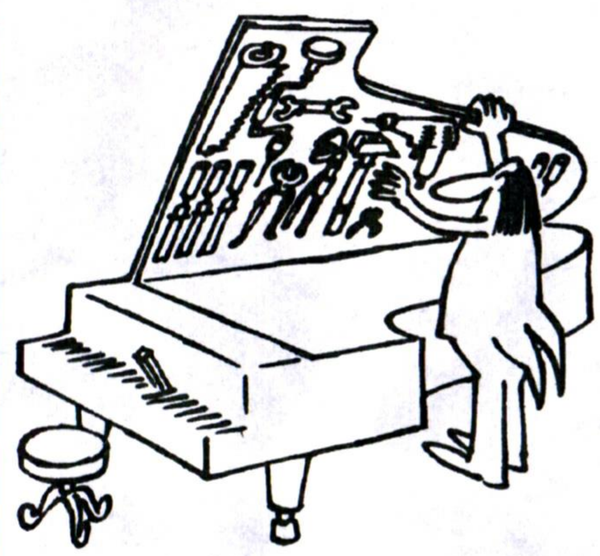

Даріуш БІТНЕР

МАЙСТРИ

Забився водозлив, і почало заливати підлогу у ванній. Агнєшка й Адам викликали майстра. Він прийшов:

— Зараз подивимося!..

Майстер нагнув голову під ванну і постукав по трубі. Потім тицьнув якоюсь щіткою у зливний отвір і сказав:

— Тепер усе в порядку!

Отримавши належне йому за послугу, пішов.

Труба функціонувала нормально, але почала трястися ванна. Адам нагнувся і побачив, що бракує одного краника.

— Ну й гад же! — розізлився Адам. — Зняв краника і забрав.

Не лишалося нічого іншого як викликати нового майстра. Він прийшов. Поліз під ванну. Агнєшка і Адам були насторожі. Розказали майстрові історію з його колегою.

— Ну й тип же! — усміхнувся майстер.

Не відпускали його, поки не оглянули ванни як слід; по тому заплатили, і майстер, люб'язно усміхаючись, пішов.

Сюрприз очікував їх у кухні.

— Зняв радіатора! — ахнув Адам.

Треба було телефонувати знов та викликати нового майстра.

Коли той прийшов, Агнєшка не відступала від нього ані на крок, поки Адам ходив по квартирі, перевіряючи наявність обладнання. Щоб така їхня поведінка не видавалася дивною, Адам повідав майстрові про те, що вчинили його колеги.

— Що вдієш,— співчутливо сказав майстер,— при нашому ремеслі є усілякі люди, і за деякими із них треба пильно слідкувати.

Майстер поставив у кухні новий опалювальний радіатор і пішов.

Аби упевнитися, що все на місці, Адам уважно оглянув ванну, кухню, дві кімнати і передпокій.

— Слава Богу! — зітхнув із полегшенням. — Нічого не пропало, Агнєшко! Ти чуєш? Усе на місці! Агнєшко, де ти, Агнєшко!

Переклад із польської.

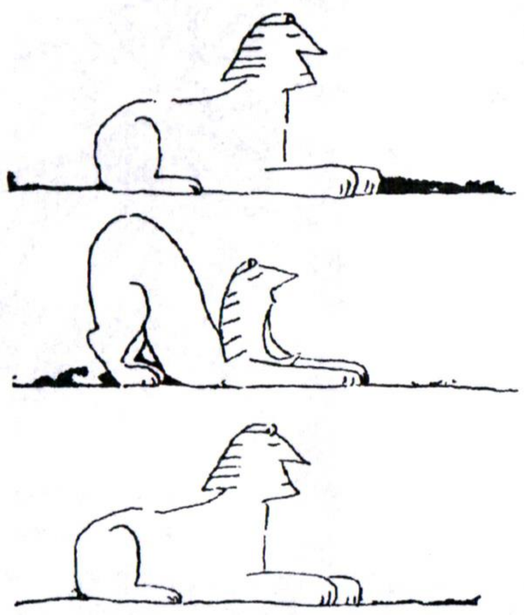

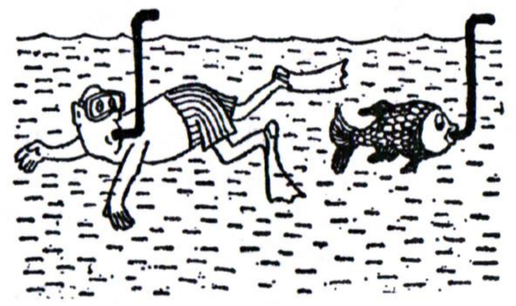

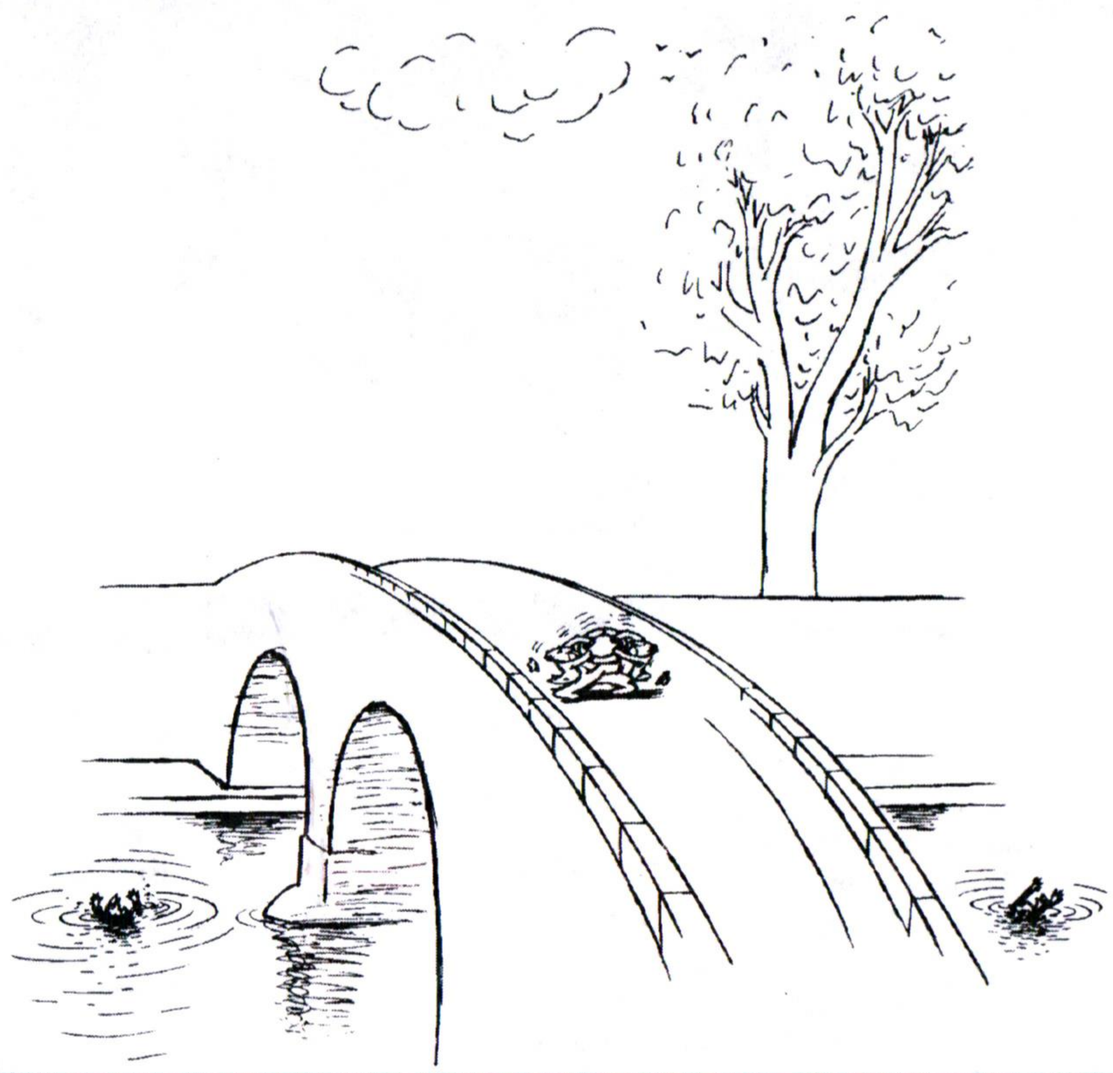

ЧАЙНВОРД

1. Грудна дитина. 2. ... розбрату. 3. Мускусний пацюк. 4. Магазин ліків. 5. Тропічний плід. 6. Фахівець із садівництва. 7. Є у птаха, літака, автомобіля. 8. Страва з яєць і молока. 9. І птах, і притока Дніпра. 10. Крилатий млин. 11. Кок. 12. Покривало із ряднини. 13. Користування майном за плату. 14. Алфавіт. 15. Жарт, дотепна коротка оповідка. 16. Друг, приятель. 17. Можливість успіху, ймовірність. 18. ... в кінці тунелю. 19. Осінній гриб. 20. Загострення якогось становища. 21. Т. Г. Шевченко стосовно «Кобзаря». 22. Кораловий ... . 23. Брестська ... . 24. Хижий птах. 25. Продукт мірошника. 26. Овеча шкура. 27. Батьківщина кенгуру. 28. Інша назва рубіну. 29. Начинка для цигарок. 30. Їжа, страва. 31. Сумка плетена з лози, рогози. 32. Молочний продукт. 33. Ним дістають горщик із печі. 34. Приправа до пампушок. 35. Найбільша ягода. 36. Невиконання наказів, порад. 37. Хворост. 38. Побачення. 39. Уклінний прохач. 40. Пристрій для куріння на Сході. 41. Потомок. 42. Міра ваги. 43. Складання деталей, частин чи елементів у єдине ціле. 44. Дотеп. 45. Комаха, непроханий вусатий «квартирант». 46. Душевний стан. 47. Дурень, розтелепа. 48. Покриття підлоги. 49. Вид міського транспорту. 50. Поєднання різних компонентів. 51. Одруження. 52. Чернівецька область. 53. Слово з протилежним значенням. 54. Вид посуду.

Склала Т. ДОБРОВОЛЬСЬКА.

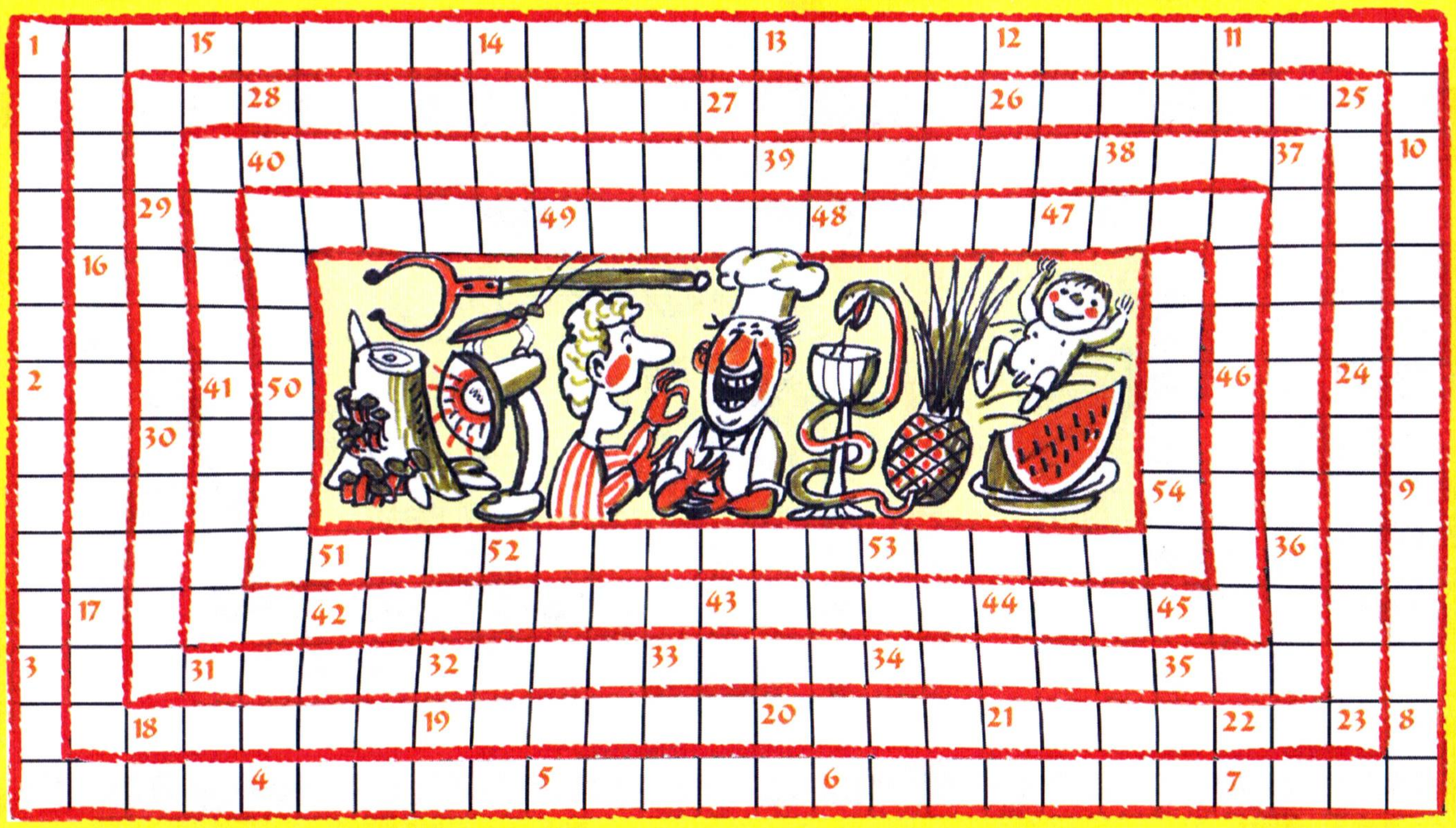

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД, ЯКИЙ НАДРУКОВАНО У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

1. Ластівка. 2. Соловейко. 3. Курка. 4. Зозуля. 5. Лелека. 6. Шпак.

У виділеній вертикалі: сорока.

Є така українська приказка і прикмета: сорока скрекоче — гостей кличе.

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 10

	П	А	В	А		К	І	Т
В					М	И	Р	
О						Ш	И	К
Л					М	Е	С	А
И						Н		Ш
Н					Т	Я	М	А
Ь					И		А	
	С	У	П		Р	І	К	А
Б		Г	А	Р	Е	М		К
О	П	О	Р	А		П	А	С
Р		Д	О	Б	Р	О	Т	А
Г	Р	А	Д			Р	А	К
	А		І	Р	И	Т		А
Г	У	Л	Я					Л
Д	Н	О						
А	Д	Р	О					Д
Н			К					І
С	А	Л	О					Л
Ь		А						О
К	О	К	А	Р	Д	А		К
	С		З		О		А	
К	А	П	У	С	Т	И	Н	А

КОНКУРС ДОТЕПНИКІВ

У дев'ятому числі «Перця» було надруковано карикатуру Олександра ДУБОВСЬКОГО: сидить чоловік біля акваріума і годує монетками зубатих і ненажерливих, наче піраньї, рибок, на яких написано: «Податки».

Скільки списів зламано навколо Податкового кодексу! Підприємці страйкують: «Як нам буде жити? Як виживати? Податки задушать!»

Та й багатьох наших читачів вони, видно, мало не до сліз доводять. ***«З ними, буває, не до сміху»,*** — пише **Д. С. СОЛОДОВНИК із м. Дніпропетровська.** А серед тих, хто хоч гірко, але все-таки усміхнувся, журі назвало трьох переможців. Це: **Володимир ЛІСОВИК із м. Вишгорода на Київщині** — ***«А ті рибки не прості, а ті рибки золоті»;*** **Іван ТОМАХІВ із смт Гощі на Рівненщині** — ***«Де ж ті достатки, як такі податки»*** та **Андрій МОСКАЛЕНКО з м. Генічеська Херсонської області** — ***«Господи, не доведи, щоб вони вилізли з води! Загризуть!»***

Вітаємо!

На переможців чекають призи.

А тепер — чергове завдання: придумайте підпис до малюнка Юрія ОПЕКАНА. І не забудьте передплатити «Перець» на 2011 рік — саме у «Перці» № 1 наступного року буде названо переможців цього туру.

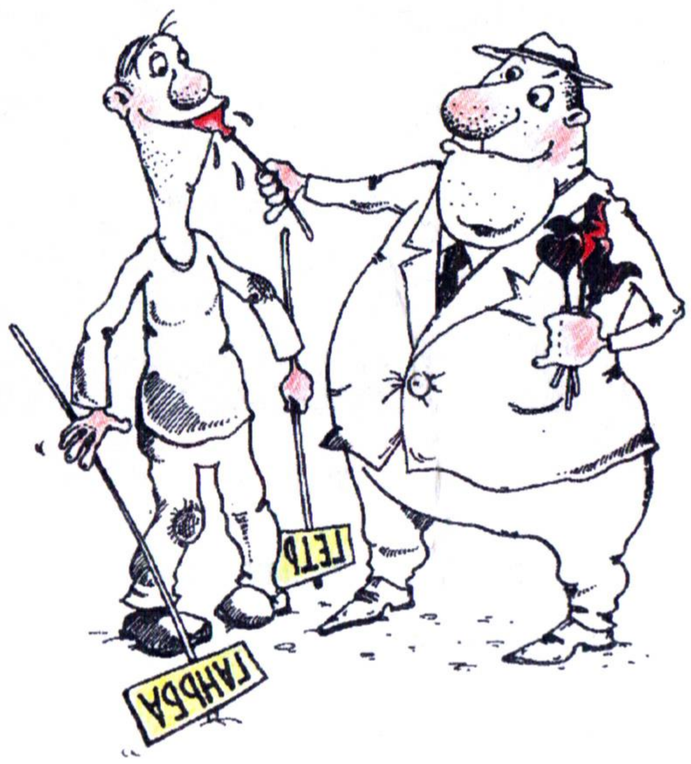

ПЕРЕЦЬ № 11 (1615)

Головний редактор Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія: Анатолій ВАСИЛЕНКО, Юрій ІЩЕНКО, Олексій КОХАН (головний художник), Дмитро МОЛЯКЕВИЧ.

Засновник: Державне видавництво «Преса України».

Зареєстровано Державним комітетом телебачення і радіомовлення України. Свідоцтво КВ № 10334 від 30.08.2005 р.

Видавництво «Преса України».

Редакція не завжди поділяє думки автора. Листи, рукописи, малюнки не рецензуються і не повертаються. При передруку посилання на «Перець» обов'язкове.

До відома авторів! Для своєчасного отримання гонорару прохання разом із творами надсилати копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера та вказати дату народження і домашню адресу.

Здано до набору 11.11.2010. Підписано до друку 23.11.2010. Формат 70x108/8. Папір офсетний № 1. Офсетний друк. 2,8 умовн.-друк. арк. 14 умовн. фарб.-відб. 4,1 обл.-вид. арк. Тираж 8985 прим. Зам. 0110011. Ціна договірна.

Видається з квітня 1922 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони: приймальні 454-82-14, факс 234-35-82, художнього відділу 454-81-24.

З питань реклами і розповсюдження журналу звертатися за телефоном: 454-81-13.

Internet: http//uamedia.visti.net/perez/

Для телеграм: Київ Перець.

Видавництво «Преса України», 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

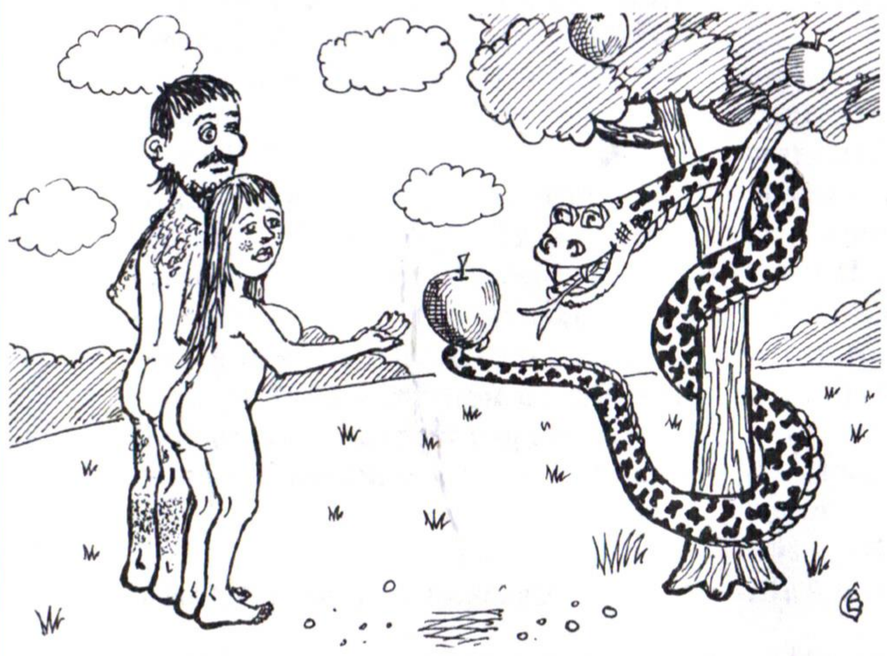

— Беріть, беріть. Воно без ГМО!

Володимир АДАМОВИЧ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

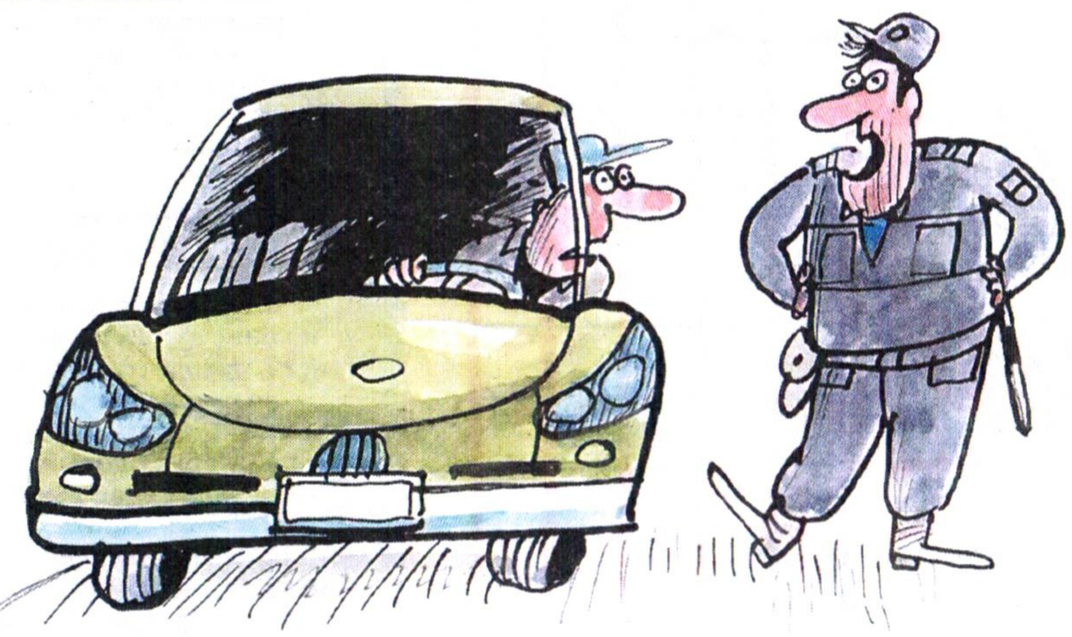

— То я — «козел»?
— Я цього не казав.
— Але ж подумав!

Сергій ФЕДЬКО

В'ячеслав КАПРЕЛЬЯНЦ

Андрій САЄНКО

— Щоб через півгодини затриманий був як дві краплі води схожий на цей фоторобот!

Анатолій ВАСИЛЕНКО

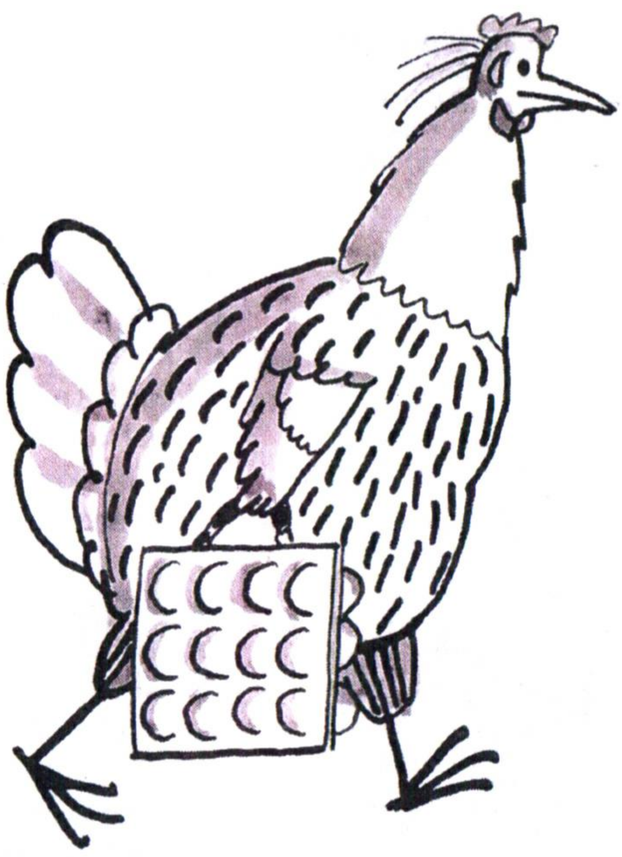

4 820012 960675 11

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО:
ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.
ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.

БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!